Κυριακή των Βαΐων: «Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι» (Lev Gillet, μοναχός της Ανατολικής Εκκλησίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Απριλίου, 2024

Ήδη, από την πρώτη μέρα της Μεγάλης Εβδομάδος, οφείλουμε να υποδεχθούμε τον Ιησού, εκπληρώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το νόημα της **Κυριακής των Βαΐων**, και παράλληλα να αναγνωρίσουμε το θέλημά Του επάνω μας ως βασιλικό.

Κατά τον Εσπερινό, που τελείται από το βράδυ του Σαββάτου, διαβάζουμε τρία αναγνώσματα από την Παλαιά Διαθήκη:

Το **πρώτο** είναι από τη Γένεση (49: 1-2, 8-12): «*… πλυνεῖ ἄν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολήν αὐτοῦ…*».

Το **δεύτερο** λαμβάνεται από τον προφήτη Σοφωνία (3:14-19): «*…Εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἰερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου…*».

Το **τρίτο** ανάγνωσμα προέρχεται από την προφητεία Ζαχαρίου (9: 9-15) η οποία βρίσκει την εκπλήρωσή της κατά την Κυριακή των Βαΐων: «*Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών… ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραὺς καὶ ἐπιβεβηκώς ἐπί ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον…*».

Οι ύμνοι του Όρθρου μάς προσκαλούν να προϋπαντήσουμε και εμείς τον Βασιλέα που καταφθάνει: «*Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θεάσασθε σήμερον τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς, τὴν Ἰερουσαλὴμ προσεπιβαίνοντα…*». Προς το τέλος του Όρθρου, ο επίσκοπος ή ο ιερέας ευλογούν με ειδική ευχή τα κλαδιά της δάφνης, τα οποία στη συνέχεια θα μοιραστούν στους

πιστούς.

Κατά τη Θεία Λειτουργία η επιστολή του αποστόλου Παύλου στους Φιλιππησίους (4:4-9) μας αναγγέλλει ότι «*Ὁ Κύριος ἐγγύς*», ενώ το Ευαγγέλιο (Ιω. 12:1-18) διηγείται πώς η Μαρία άλειψε στη Βηθανία τα πόδια του Ιησού με μύρο. Η ευχή της Απολύσεως αρχίζει ως εξής: «*Ὁ διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐπί πῶλον ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος…*».

Ας προσπαθήσουμε τώρα να συλλέξουμε κάποια από τα **διδάγματα αυτής της Κυριακής**:

«*Ἰδού ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι…*». Ο Ιησούς έρχεται σε σένα σήμερα ως βασιλεύς. Είναι κάτι ανώτερο από τον Διδάσκαλο που διδάσκει τους μαθητές Του.**Μας ζητά να δεχτούμε το δικό Του θέλημα και να παραιτηθούμε από τα δικά μας «θέλω». Έρχεται προς εμάς για να κυριεύσει με κάθε επισημότητα την ψυχή μας, για να ενθρονιστεί στην καρδιά μας**.

«*Ἔρχεταί σοι…*». Ο Ιησούς δεν έρχεται μόνον προς την ανθρωπότητα γενικώς. **Έρχεται προς τον καθένα μας ξεχωριστά**. Ο Ιησούς θέλει να γίνει ο βασιλεύς μου και είναι ο βασιλεύς του καθενός μας με μια μοναδική έννοια, απολύτως προσωπική και εξαιρετική. Ζητά μια συγκατάθεση και μια υπακοή εσωτερική και βαθιά.

Ο βασιλιάς αυτός είναι «*πραΰς*». Έρχεται πάνω σ' ένα άσημο ζώο, σύμβολο ταπείνωσης και γλυκύτητας. **Κάποια μέρα θα έρθει και πάλι με όλη Του τη δόξα για να κρίνει τον κόσμο. Αλλά σήμερα παραμερίζει κάθε στοιχείο μεγαλοπρέπειας και ισχύος. Δεν ζητά κανένα ορατό βασίλειο. Θέλει να βασιλεύσει στις καρδιές μας**: «*Υἱέ μου, δός μοι σὴν καρδίαν*».

Ωστόσο, το πλήθος είχε ενστικτωδώς δίκιο, όταν επευφημούσε τον Ιησού ως ορατό βασιλιά τού Ισραήλ. Ο Ιησούς είναι ο βασιλιάς όχι μόνο του καθενός ατομικά, αλλά και των ανθρώπινων κοινωνιών. Η βασιλεία Του έχει κοινωνικό χαρακτήρα. Εκτείνεται από τον πολιτικό και οικονομικό τομέα ως τον ηθικό και τον πνευματικό. Όλα επιδέχονται τη δυναμική Του παρουσία.

Το πλήθος που επευφημούσε τον Ιησού κρατούσε δάφνες και κλαδιά, πιθανόν από ελιά – το δέντρο που συναντούμε περισσότερο γύρω από την Ιερουσαλήμ. Τα δαφνόφυλλα και τα ελαιόκλαδα έχουν καθένα τη δική του συμβολική σημασία. **Η δάφνη συμβολίζει τη νίκη, η ελιά την ειρήνη**. Ας προϋπαντήσουμε τον Κύριο **προσκυνώντας ταυτόχρονα τη δύναμη και την αγάπη Του**, προσφέροντας Του ταυτόχρονα τις **νίκες μας επί της αμαρτίας και του εαυτού μας** (που είναι δικές Του νίκες) και την **εσωτερική μας ειρήνη** (που είναι η δική Του ειρήνη).

«*Τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώνυυον αὐτῷ...*». **Ας ρίξουμε στα πόδια του Ιησού τα ρούχα μας, τα υπάρχοντά μας, την ασφάλειά μας, τα εξωτερικά μας αγαθά, καθετί επιτηδευμένο και πλαστό και κυρίως τις ιδέες μας, τις επιθυμίες μας, τα συναισθήματα μας· ας του προσφέρουμε ταπεινά ό,τι μας είναι πολύτιμο.**

Το πλήθος έκραζε: «*Ὡσαννά! Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου!*». **Αν μπορώ να προφέρω αυτή τη φράση με κάθε ειλικρίνεια και υποταγή, αν τα λόγια αυτά εκφράζουν ένα σκίρτημα και μια κίνηση ολόκληρου τού είναι μου προς Αυτόν που από δω και πέρα θα αποδέχομαι ως βασιλέα, τότε, τούτο ακριβώς το δευτερόλεπτο, έχω αποστραφεί τις αμαρτίες μου και έχω δεχθεί μέσα μου τον Ιησού Χριστό. Ας είναι λοιπόν καλοδεχούμενος και ευλογημένος**.

[Lev Gillet (ενός Μοναχού της Ανατολικής Εκκλησίας), "Πασχαλινή κατάνυξη", 1η έκδοση, εκδ. "Ακρίτας", Αθήνα, 2009]

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*